

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1XObdo/345/2018
Identifikačné číslo spisu: 3512210350
Dátum vydania rozhodnutia: 15.08.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:3512210350.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 10C/239/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19Co/667/2015-185 zo 04. novembra 2015, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobkyne o d m i e t a.

II. Žalovanej n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nové Mesto nad Váhom (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 10C/239/2012-131 z 10. decembra 2014 uložil žalobkyni, aby v lehote 15 dní od doručenia uznesenia zaplatila súdny poplatok za odvolanie vo výške 20,- eur vyrubený podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“).

2. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 19Co/667/2015-185 zo 04. novembra 2015 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa ust. § 219 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“). Podľa odvolacieho súdu bolo nepochybné, že žalobkyňa využila svoje právo podať proti rozhodnutiu vo veci samej riadny opravný prostriedok v zákonom stanovenej lehote, s čím zákon o súdnych poplatkoch v zmysle ust. § 5 ods. 1 písm. a/ ex lege spája vznik poplatkovej povinnosti na strane toho, kto podal odvolanie (§2 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch). Poplatková povinnosť by podľa tohto ustanovenia odvolateľke nevznikla výlučne za predpokladu, že by bola oslobodená od súdnych poplatkov. Odvolací súd poukázal na zákon č. 286/2012 Z. z., ktorým bolo

s účinnosťou od 01. októbra 2012 vypustené ust. § 4 ods. 1 písm. k/ zákona o súdnych poplatkoch, čoho dôsledkom je skutočnosť, že z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté po nadobudnutí účinnosti tejto novely sa poplatky vyberajú podľa aktuálne účinných predpisov (§ 18ca zákona o súdnych poplatkoch a contrario). Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že žalobkyni podaním odvolania dňa 05. decembra 2013 vznikla poplatková povinnosť, a preto bol postup súdu prvej inštancie procesne správny.

3. K námietke žalobkyne o absencii riadneho odôvodnenia napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie odvolací súd uviedol, že popri správnej výške súdneho poplatku, súd prvej inštancie uviedol i všetky ďalšie podstatné náležitosti (predmet poplatkového úkonu a príslušnú položku sadzobníka súdnych poplatkov). V súvislosti s argumentáciou žalobkyne, že v zmysle položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov podlieha spoplatneniu len podanie návrhu na náhradu škody a zo strany súdu došlo k svojvoľnému rozširovaniu úkonov podliehajúcich súdnemu poplatku odvolací súd poukázal na znenie ust. § 5 ods. 1 písm. a/ v spojení s ust. § 6 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch. S odkazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obo/22/2008 z 31. marca 2008 zdôraznil, že poplatok za odvolanie sa stanovuje podľa sadzobníka platného a účinného v čase podania odvolania, pričom je zachovaná zásada rovnakej sadzby, keď v rovnakom čase podaný návrh na začatie konania by bol spoplatnený sumou podľa rovnakej sadzby ako podané odvolanie žalobkyne. V prípade akceptovania názoru odvolateľky by teda došlo k obchádzaniu ustanovení zákona o súdnych poplatkoch a súdny poplatok by nebolo možné vyrubiť za využitie práva podať riadny opravný prostriedok proti meritórnemu rozhodnutiu v celej rade osobitných konaní, ktoré nespádajú pod položku č. 1, na ktorú žalobkyňa poukázala. K námietke žalobkyne, že návrh bol podaný pred 01. októbrom 2012 a konanie začalo pred účinnosťou vyššie uvedeného zákona č. 286/2012 Z. z., kedy bolo predmetné konanie od súdneho poplatku oslobodené, odvolací súd poukázal na ust. § 18ca zákona o súdnych poplatkoch. V zmysle tohto ustanovenia sa za konanie začaté do 30. septembra 2012 vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, a to aj v prípade ak sa stanú splatnými po tomto dátume. V predmetnom prípade však odvolacie konanie začalo dňa 5. decembra 2013, a preto sa žalobkyňa nemôže odvolávať na zákonné oslobodenie od súdnych poplatkov, ktorému konanie v danom prípade podliehalo výlučne na prvom stupni.

4. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie. Napadnuté rozhodnutie označila za prekvapivé a priečiace sa zákonu, pretože súdy jej vyrubili súdny poplatok, ktorý nemal byť vyrubený, a tým jej odňali možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ OSP. Žiadala preto napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť.

5. Zo spisu vyplýva, že dovolanie žalobkyne bolo podané na poštovú prepravu v zákonom stanovenej lehote dňa 18. januára 2016. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany (§ 470 ods. 2 CSP). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 CSP).

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania (ďalej aj „dovolací súd“), ktoré sa začalo do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 4 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) a v mene ktorej koná zamestnankyňa s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. b/ CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) najskôr skúmal, či dovolanie

smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto opravným prostriedkom.

7. Vzhľadom na prechodné ustanovenie § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, dovolací súd prípustnosť dovolania žalobkyne (ďalej aj „dovolateľky“) posudzoval v zmysle ustanovení § 236 a nasl. OSP, teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď žalobkyňa toto dovolanie podala a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

8. V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - vid' konania vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 14XCdo/21/2015, 14XCdo/23/2015, 14XCdo/41/2015, 14XCdo/28/2016, 14XCdo/37/2016. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje, poukazuje na ne, a preto ďalšie dôvody už neuvádza (§ 452 ods. 1 CSP).

9. Vzhľadom k tomu, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady tvrdenej dovolateľkou (§ 237 ods. 1 písm. f/ OSP) a nevyšli najavo ani iné vady konania uvedené v § 237 ods. 1 OSP, pričom prípustnosť dovolania nevyplýva ani z § 239 OSP, dovolací súd podľa § 447 písm. c/ CSP odmietol dovolanie žalobkyne ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

10. V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vznikol voči žalobkyňi nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP). Keďže však podľa obsahu spisu žalovanej v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018).

11. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.